

การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม
จังหวัดนครราชสีมา

The Promotion of Learning Management by Self-directing of the Students in
Phrapariyattidham School, Nakhonratchasima Province

พระศักดิ์ดา อคฺคปณฺโญ (งานหมั่น)

PhraSakda Aggapañño (Nganman)^๑

พระวิเทศพรหมคุณ PhrawidesBrommakun^๒

บุญเลิศ จีรภัทร์ Boonlert Chirapatr^๓

ลัดดา ปานุทัย Ladda Panutta^๔

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ๓ ข้อ คือ เพื่อศึกษา เพื่อเปรียบเทียบ และเพื่อเสนอแนะแนวทาง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๗๐ รูป เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลคือ การหาค่าความถี่และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนรู้และด้านการวัดการประเมินผล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน

การเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม อายุ ระดับชั้น คณะแผนกเฉลี่ยสะสม และภูมิลำเนา โดยภาพรวม พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่มีการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง รวมไปถึงการนำหลักสูตรท้องถิ่นมาสอนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสถานที่ต่างๆ ให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง สอนอย่างเป็นกันเองกับนักเรียนจะได้การเรียนรู้อย่างเต็มที่ ใช้สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด ผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย สามารถช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่เบื่อหน่าย

^๑สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

^๒คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

^๓คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

^๔คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

การเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลมีความยุติธรรมเที่ยงตรง โดยการประเมินผลตามสภาพความเป็นจริง มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, การส่งเสริม, แบบนำตนเอง

Abstract

This research has the title on the the Promotion of the Learning Management by Self-Directing of the Students in Phrapariyattidham school, Nakhonratchasima Province. Its objectives are to study compare, and present the methods in the instruction in this school the research methodology is quantitative Research to analyze the data is of the frequency, the percentage, the mean, the standard deviation, the t-test and the One-Way analysis of variance: F-test

Findings were found that:

The learning management by self-directing of the students here was the quality in the overview at the high level in the five issues that are the curriculum, the instruction, the learning media and the measure and evaluation.

Its comparison in this research was divided into the ages, the classes, the averaged scores and the hometown. In the overview, the result was found the students have the opinions in the learning management by their own self-directing. This was not the significant difference at 0.05 on the statistics.

Its methods and the curriculum in the locations to teach them would be managed to be the knowledgeable resources by the activities on the written plan. It might be improved properly to the students and the real situations. These were designed friendly with them and the learning media was used effectively and it was the modern tool and enough for their activities, because it would motivate and drive them into the learning without the bored attitude and with the interesting lessons. Moreover, the measure and evaluation would be the valid with rechecking the real results and with relating with their own behavior.

Keywords : Learning Management, the Promotion, by Self-Directing

บทนำ

ปัจจุบันการศึกษามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อสังคมไทย เพราะสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ในการให้การศึกษาแก่กุลบุตร อบรมสั่งสอน ถ่ายทอดศิลปวิทยาการต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ การศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะนำพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้าในทุกประเทศต่างก็ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและจัดการศึกษาและถือการจัดการศึกษาเป็นนโยบายในลำดับต้นๆ ของแต่ละประเทศ โดยที่ในประเทศไทยนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๖ กำหนดว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข” และมาตรา ๒๒ กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๔ : ๕)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้คู่คุณธรรม จริยธรรม มีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานกระบวนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงความร่วมมือ ของสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันการศึกษา เพื่อให้การศึกษาสร้างคน และสร้างความรู้สู่สังคม คุณธรรม คุณภาพ และประสิทธิภาพ (นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ, ๒๕๕๗, : ๕๙)

การเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการกำหนดด้วยตนเองและวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้รวมทั้งออกแบบประสบการณ์และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของตนเอง ตลอดประเมิณผลด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะแสดงบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือเพื่อนร่วมทางการเรียนรู้ (Facilitators) มากกว่าที่จะเป็นครูโดยตรง โดยมีบรรยากาศของการเรียนรู้ที่เป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ที่น่ายินอย่างแท้จริง (อาชัญญา รัตนอุบล, ๒๕๔๔)

โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา มีนโยบายในการจัดการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน โดยบวชฟรี เรียนฟรี เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีฐานะทางบ้านยากจนและด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้มีโอกาสเข้ามาบวชเรียน ทำให้ในโรงเรียนมีนักเรียนที่มีความแตกต่างและมี ความหลากหลายทางด้านชาติพันธุ์ และสำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาที่มีความหลากหลายทั้งสายอาชีพ สายสามัญ บางกลุ่มสำเร็จการศึกษามาจากโรงเรียนที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อการเรียนการสอนที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ทำให้พื้นฐานของนักเรียนแต่ละรูปนั้นมี ความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และมีพื้นฐานทางด้านการศึกษาที่ไม่เท่ากัน บางรูปมีทักษะในการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับที่อ่อนมาก และจากสาเหตุดังกล่าวทำให้เป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของทางโรงเรียนพระปริยัติธรรม (กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๗)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ ในสังคมปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ส่งผลในการเรียนการสอนของครู

นั้นต้องพัฒนาตามไปด้วย การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนมีความสามารถนำตนเองในการเรียนได้ มีอิสระมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ และในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งเนื้อหาความรู้และทักษะกระบวนการที่จำเป็นในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง และในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ทั้งเนื้อหาความรู้และทักษะกระบวนการที่จำเป็นในการเรียนรู้

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา

๒. เพื่อเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา

๓. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนด เนื้อหาจากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้แบบนำตนเอง จากตำราวิชาการ หนังสือบทความ การสืบค้นจากแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดนครราชสีมา มีประเด็นที่ศึกษาโดยละเอียด ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านหลักสูตรการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๒) การจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๓) ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๔) ด้านการวัด

และการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

๒. ตัวแปร ๑) ตัวแปรต้น คือข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับชั้น คณะแผนกเสนาสนะ และภูมิลำเนา ๒) ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดนครราชสีมา ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๒) ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๓) ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ๔) ด้านการวัดและการประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

๓. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้การศึกษาด้วยวิธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบนิยามความหมายเชิงปฏิบัติการ เพื่อสร้างแบบสอบถามที่สามารถตอบวัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย แสดงรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

๑) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ประกอบด้วยนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครราชสีมา ภาคการศึกษาที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๐ ได้แก่ ในโรงเรียนทั้ง ๑๑ แห่ง ได้แก่ โรงเรียนปริยัติสามัญนครราชสีมา จำนวน ๒๔๑ รูป โรงเรียนวิสุทธิพรตพิทยาคม จำนวน ๗๖ รูป โรงเรียนศรีปริยัติคุณศึกษา จำนวน ๗๔ รูป โรงเรียนสัทธรรมวิทยา จำนวน ๙๒ รูป โรงเรียน ดอนหวายพิทยาคม จำนวน ๓๙ รูป โรงเรียนพระปริยัติธรรมปทุมชัยวิทยา จำนวน ๔๘ รูป โรงเรียนบูรพาวิทยานุสรณ์ จำนวน ๔๗

รูป โรงเรียนวัดตะกุดเครือปลอก จำนวน ๕๙
รูป โรงเรียนปริยัติสามัญศึกษาอำเภอปากช่อง
จำนวน ๘๘ รูป โรงเรียนพระชนามิตรวิทย์ศึกษา
จำนวน ๓๐ รูป โรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดบึง
กิตติวิทยา จำนวน ๑๕๗ รูป รวมจำนวน
ประชากรทั้งหมด จำนวน ๘๖๑ รูป

๒) กลุ่มตัวอย่าง ในการกำหนดขนาดของ
กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่ม
ตัวอย่างเทียบจากตารางสำเร็จรูป R.V. Krejcie
& D.W. Morgan เป็นตารางที่ได้ขนาดของ
กลุ่มตัวอย่างเพื่อประมาณค่าสัดส่วนของ
ประชากร โดยคาดว่าสัดส่วนของลักษณะที่สนใจ
ที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๕ % หรือมีความคลาด
เคลื่อนที่เกิดขึ้น ๕ % ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน
๒๗๐ รูป

๓) วิธีการสุ่ม เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละ
โรงเรียนแล้วก็ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ
(Stratified Random Sampling) เพื่อให้ได้
จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับชั้นอย่างเป็น
สัดส่วนตามกลุ่มประชากร เมื่อได้กลุ่มตัวอย่าง
เป็นสัดส่วน แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) ในการแจกแบบสอบถาม
เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนมีโอกาสถูก
เลือกเท่าๆ กัน

สรุปผลการวิจัย

๑. ผลการสำรวจการส่งเสริมการจัดการ
เรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระ
ปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

๑) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำ
ตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม
จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก โดย
ภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหา
น้อย ได้แก่ อันดับหนึ่ง ด้านการวัดและการ
ประเมินผลส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง

อันดับสอง ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้
แบบนำตนเอง อยู่ในระดับมากอันดับสาม ด้าน
หลักสูตรส่งเสริม การเรียนรู้แบบนำตนเอง
ตามลำดับ

๒) หลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำ
ตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบ
นำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม
จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่
ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับ
หลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองที่ใช้อยู่

๓) ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริม
การเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน
โรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา
อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ตลอดการจัดการเรียน
การสอนแบบนำตนเองเพื่อให้นักเรียนได้แสดง
ความคิดเห็น ซักถามอย่างเต็มที่

๔) ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้
แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริม การจัดการ
เรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระ
ปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับ
มาก ส่วนใหญ่สื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการ
เรียนรู้แบบนำตนเองมีการประเมินอย่าง
สม่ำเสมอ

๕) ด้านการวัดและการประเมินผล
ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การ
ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของ
นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัด
นครราชสีมาอยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่เครื่องมือ
การวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้แบบ
นำตนเองมีการพัฒนาให้ทันสมัย

๒. ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมการ
จัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน
โรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

๑) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของ
การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของ

นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองที่มีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ระดับ ๐.๐๐* ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

๒) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระดับชั้น โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมจังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้น ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๔* ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

๓) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๔) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของ

นักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามภูมิลำเนา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

๔. ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีดังนี้

๑) ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ครูควรใช้หลักสูตรแกนกลางที่ใช้ในการจัดการสอนในทุกรายวิชาในโรงเรียนพระปริยัติธรรม ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาในหนังสือเรียนมากขึ้น และครูควรมีการใช้หลักสูตรท้องถิ่นมาสอนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ครอบคลุมในรายวิชาต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดการศึกษา ให้นักเรียนได้เกิดการนำตนเองให้ต่อยอดความรู้ที่มีอยู่ในหลักสูตรไปใช้ในชีวิตจริงได้

๒) ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ครูควรมีเทคนิควิธีการสอนที่น่าสนใจ ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ และสร้างบรรยากาศการเรียนรู้กระตุ้นผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนที่ได้เตรียมไว้โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานการณ์ที่เป็นจริง นอกจากนี้ ควรสร้างความคุ้นเคยและความเป็นกันเองกับผู้เรียน เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความกดดัน ไม่ตึงเครียดจนเกินไป เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัยในทุกรายวิชาและได้มีการชี้แนะแนวทางการหาความรู้ การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ด้วยการนำตนเอง

๓) ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ครูควรพัฒนารูปแบบการสอนของตนเองอยู่เสมอ เลือกสื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย สามารถช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียนทำให้เกิดความสนุกและไม่เบื่อหน่ายการเรียน ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีในระหว่างนักเรียนด้วยกันเองและกับครู ควรครูเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยการนำตนเอง

๔) ด้านการวัดและการประเมินผล ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ครูควรมีเทคนิควิธีการที่มีความหลากหลายในการวัดและการประเมินผลมีความยุติธรรมเที่ยงตรง มีการสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรม การทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียน โดยการประเมินผลตามสภาพจริงมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน ประเมินนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของนักเรียนแต่ละคน และแนะนำให้ผู้เรียนนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนของนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

๑. การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านหลักสูตร ๒) ด้านการจัดการเรียนการสอน ๓) ด้านสื่อการเรียนรู้ ๔) ด้านการวัดผลและการ

ประเมินผล พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกให้นักเรียนทางด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน ความอิสระแก่ผู้เรียนเองไม่ตีกรอบให้นักเรียนทำตามผู้สอนเพียงอย่างเดียวนักเรียนโดยมีการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนจะได้เกิดทักษะที่จะช่วยให้การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การช่วยสร้างทางเลือกที่หลากหลายแก่ผู้เรียน และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในทางเลือกงาน วิธีการทำงาน ระดับความยาก และวิธีประเมินผล ยังมีทางเลือกให้ผู้เรียนมากโอกาสที่ผู้เรียนจะพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (๒๕๕๒) ได้ทำศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนบนเว็บ เชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต นักศึกษาปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้บนเว็บบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง ที่เรียนตามรูปแบบการเรียนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนการนำตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ Mahasarakham University ๕๕ ที่ระดับ .๐๕ และนักศึกษามีความคิดเห็นว่าการเรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๗ ท่าน ทำการประเมินรูปแบบการเรียนบนเว็บเชิงบูรณาการฯ

มีความคิดเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก

๒. ด้านหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนได้ทำการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียนตามหน่วยการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นความรู้ ทักษะ กระบวนการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลาวินัย ทองมนต์ (๒๕๕๐) ศึกษาวิจัยเรื่อง พัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๗ องค์ประกอบ คือความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กระบวนการจัดการเรียนรู้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ผลการประเมินด้านความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจด้านผู้วิจัยและด้านผู้เรียนในระดับมากที่สุด ด้านเอกสารหลักสูตร ครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนสรุปได้ดังนี้ ๑) ผู้เรียนมีการพัฒนาคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง โดยผลการทดสอบปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนหลังทดลองใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .๐๕ ๒) ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการทดสอบ หลังการทดลองใช้หลักสูตร สูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๓. ด้านการจัดการเรียนการสอนส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า พบว่า การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ จัดหาข้อมูล การสอน เอกสาร ตามเนื้อหาแต่ละหัวข้อของการจัดการเรียนรู้เพื่อบรรยายให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแจ้งมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้ วัดให้นักเรียนทราบและมีการทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนอย่างสม่ำเสมออีกทั้งนี้ด้านห้องเรียนมีสภาพสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน ที่มีส่วนสำคัญต่อการเรียนการสอน สภาพห้องเรียนที่ดี โรงเรียน การจัดเวลาเรียนที่เหมาะสม ในส่วนของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ขนาดห้องเรียน ไม่แออัดและลักษณะของห้องเรียน มีแสงสว่างที่ดีในห้องเรียน อากาศถ่ายเทในห้องเรียน ผู้เรียนอยู่ในห้องเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้เต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Daniels (2011) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้แบบนำตนเองที่มีความพร้อมและพฤติกรรมการเรียนของ นักศึกษา กลุ่มที่เรียนโดยใช้โมดูลของ Guglielmino มีพฤติกรรม การเรียนรู้แบบนำตนเองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยชุดโมดูลและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมผลการทดลองสรุปได้ว่าการเรียนรู้ในอนาคตเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย ครูจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยช่วยอำนวยความสะดวก ทางด้านสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มากขึ้น

๔. ด้านสื่อการเรียนรู้ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การส่งเสริมการจัดการ

เรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูมีการใช้สื่อทางเว็บหรืออินเทอร์เน็ตมาช่วยในการเรียนการสอน ทั้งนี้นักเรียนมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ทั้งในและต่างจังหวัด มีการพานักเรียนไปศึกษาทัศนศึกษานอกสถานที่ ส่วนครูผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดหาทรัพยากรแหล่งข้อมูลให้พร้อม และจะต้องมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างเป็นกันเอง ทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hall (2011) ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาปี ๑ ที่เข้าร่วมกิจกรรมโครงการค่ายภาคฤดูร้อน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองที่วัดก่อนและหลังการทดสอบของ PRO-SDLS ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความสัมพันธ์เชิงสหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.001$.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนรวม PROSDLS ของผู้เรียน ระหว่างการควบคุมตนเอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองยังมีความสัมพันธ์อย่างมากระหว่างการสอบเข้ามหาวิทยาลัยและเกรดเฉลี่ย ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างเชื้อชาติและเพศ จากการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้เรียนมีการปฏิบัติตนแสดงให้เห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงในการเรียนการสอน องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและในระดับการศึกษาชั้นสูงกว่า คือ หลักสูตรการเรียนรู้ซึ่งจะถูกออกแบบให้เกิดการเรียนรู้ไม่เน้น การท่องจำ โดยเน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีนิสัยในการเรียนรู้แบบนำตนเองสูงขึ้น

๕. ด้านการวัดและการประเมินผล ส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง พบว่า การ

ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ผู้เรียนจึงมีอิสระในการเรียนรู้และเป็นตัวของตัวเองมากขึ้นสามารถหาทางเลือกของตนเอง สามารถที่จะพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างไม่มีขีดจำกัด มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้ที่ควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการเรียนรู้ โดยที่จะได้รับหรือไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผู้อื่นก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวรรณ สุขสถิตย์ (๒๕๕๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บ ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับ Mahasarakham University นักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บก่อนเรียนสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำและนักศึกษา

ผู้ใหญ่ที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำมีผลการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บแตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ใช้การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ๑๐. การศึกษาผลความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูง และ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองต่ำมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้การสอนผ่านเว็บแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระ

ปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นี่อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่อายุต่างกัน มีพื้นฐานแต่ละบุคคลที่มีความแตกต่างกันไม่มากนัก ผู้เรียนได้ค้นพบและแก้ปัญหาด้วย ตนเอง มีอิสระในการเรียนมากขึ้น ได้เรียนรู้จากหลาย ๆ สถานการณ์ ทั้งในและนอกห้องเรียน และที่สำคัญได้เรียนรู้ในสิ่งที่เขาอยากเรียนรู้ อยากได้ อยากเป็น โดยเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในลักษณะของการบูรณาการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตดา อังสุไวทย์ (๒๕๕๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาเคมีที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญา พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองที่มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ระดับสูงได้พัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยเปรียบเทียบกับก่อนการทดลอง และกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.๐๕ และผลการประเมินประสิทธิภาพเมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุมได้ค่าขนาดอิทธิพลไม่น้อยกว่า .๕๐ เป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนกลุ่มทดลองที่มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ระดับต่ำพบว่า ในภาพรวมมีลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองลดลง นอกจากนี้ ด้านจิตวิทยาศาสตร์ให้ผลทำนองเดียวกับด้านลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเอง ส่วนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีพบว่า ผู้เรียนกลุ่มทดลองทั้งภาพรวมและกลุ่มที่มีทักษะพื้นฐานต่างกันได้ผลการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและได้ค่าขนาดอิทธิพลเป็นไปตามเกณฑ์ ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบนี้ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนส่งผลต่อลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองแต่ไม่เกิดปฏิสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนรู้

๗. ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระดับชั้น โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่านักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่ระดับชั้นต่างกันได้รับการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นเวลาเปลี่ยนช่วงชั้น ที่อาจารย์ประจำวิชาต้องมีการทดสอบก่อนเรียนว่าเด็กมีความต้องการเรียนหรือการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองในหัวข้อใดเป็นพิเศษหรือไม่ และจัดการเรียนการสอนตามความต้องการของเด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย เรืองมณีชัชวาล (๒๕๕๐) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเรื่องการผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมีประสิทธิภาพเท่ากับ ๘๐.๙๕/๘๔.๑๗ และ ๘๒.๒๐/๘๓.๔๗ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ การหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี กับพนักงานในฝ่ายผลิต ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาหารและผู้เกี่ยวข้องกับระบบคุณภาพด้านอาหารของบริษัทไดโดมอน กรุ๊ปจำกัด ผู้วิจัยได้ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเรียนรู้ด้วยตนเองจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี โดยจัดให้มีการพบกลุ่มและวิทยากรเป็นผู้อำนวยความสะดวกคอยให้คำแนะนำ จากนั้นผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดหลังการฝึกอบรม และแบบทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรมนำ

ข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเรื่อง การผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี มีประสิทธิภาพ ๘๘.๓๙/๘๓.๑๘ ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง หลังการฝึกอบรม สูงกว่าก่อน ฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง กลุ่มที่มีลักษณะ การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองมาก สูงกว่ากลุ่มที่มีคุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ คุณลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้รับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมจากชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง สูงกว่าก่อนฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๘. ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการกำหนดเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของครู ซึ่งสอดคล้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง การสภาพห้องเรียน และอยู่ในบริบทเดียวกัน สิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกันของนักเรียน อาจส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Klotz (2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์

ไม่อยู่ ระหว่างคะแนน SDLRS และ เกรดเฉลี่ย ภาคการศึกษาแรกในกลุ่มย่อยประชากรจำแนกตาม เชื้อชาติ สถานะ รุ่นแรก ภาษาแรกและลงทะเบียนในหลักสูตร สรุปว่าความสัมพันธ์ไม่อยู่ระหว่างคะแนน SDLRS และเป็นครั้งแรก ภาคการศึกษา เกรดเฉลี่ยสำหรับเข้าร่วม ๑๙ ปี

๙. ผลเปรียบเทียบการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตาม ภูมิภาคนา โดยภาพรวม และรายด้าน พบว่า นักเรียนที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ ๐.๐๕ ซึ่งปฏิเสธและไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นี่อาจเป็นเพราะ นักเรียนที่อยู่ภูมิลำเนาต่างกัน ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นพิเศษ อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีความเจริญทางด้านวัตถุทำให้นักเรียนอยู่ภูมิลำเนาต่างกัน ต่างสถานที่ได้รับข้อมูล ข่าวสาร ความรู้เหมือนกัน ครูผู้สอนมีศักยภาพในการสอนอย่างสม่ำเสมอพัฒนาตนเองและมีความรู้ความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน และสื่อต่างๆ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาในปัจจุบันได้ เพื่อช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้แก่ผู้เรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนนา จันทรประเสริฐ (๒๕๕๕) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์ชีวภาพ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าในการเรียนสูงขึ้นจากการเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนกับคะแนนก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และผู้เรียนมีความพึงพอใจใน

การจัดการเรียนการสอน รูปแบบนี้อยู่ในระดับสูง เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียนตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ โดยการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ของตนเองรู้วิธีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ รวบรวมความรู้และนำมาสรุปเป็นความรู้ใหม่เป็นลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นทักษะการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติสืบเสาะหาความรู้ตามความต้องการของตนเอง โดยมีโจทย์ปัญหาเป็นตัวกระตุ้น และมีกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองรวบรวม ผู้เรียนแสดงบทบาททั้งเป็นผู้นำในการนำเสนอข้อมูลที่ตนเองได้รับมอบหมายให้สืบค้น และบทบาทของผู้ตามที่ยอมรับความคิดเห็นผู้อื่นที่มีเหตุผลและผลรองรับต้องใช้ทักษะต่างๆ เช่น การติดต่อสื่อสารการทำงานเป็นทีมเพื่อบูรณาการความรู้ที่สืบค้น

จากผลการวิจัยเรื่องการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรม จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยการนำหลักสูตรไปสอนนักเรียนเกิดการรู้และเข้าใจในเนื้อหาสาระวิชามากขึ้น มีการนำหลักสูตรท้องถิ่นมาสอนเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งสถานที่ต่างๆ ครูผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย บางครั้งก็ใช้สื่อการสอนมาช่วยให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจมากขึ้น เลือกใช้สื่อการสอนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมากที่สุดผลิตสื่อการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและมีความหลากหลาย ให้เกิดทักษะทางด้านการดู การฟัง การคิด ไม่ให้เกิดความน่าเบื่อและในการวัดผลประเมินผลของนักเรียนครูได้ประเมินผลตามสภาพจริงมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคน สะท้อนให้เห็น

ผลการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร เพราะการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๑) โรงเรียนควรส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยส่งเสริมสนับสนุนครูให้ฝึกอบรมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำตนเอง เพื่อให้มีประสบการณ์ และทักษะ ในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒) กระทรวงศึกษาธิการผู้เกี่ยวข้องควรปรับหลักสูตร ทั้งหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อการเรียนการสอนที่เป็นปัจจุบันให้มีความทันสมัย

๓) โรงเรียนพระปริยัติธรรมควรมีการเพิ่มอุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียนการสอนในวิชาสังคมศึกษาที่ส่วนใหญ่ยังขาดแคลนให้เพียงพอ และควรเป็นสื่อที่มีความทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการสอนให้ดียิ่งขึ้น

๔) ครูผู้สอน ควรแนะนำให้นักเรียนมีการเรียนรู้แบบนำตนเองมากๆ รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม

ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน จัดกิจกรรมศึกษาหาความรู้นอกพื้นที่

๕) กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ควรส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองให้มากยิ่งขึ้น และมีการติดตามผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑) ผู้วิจัยควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบครูผู้สอนในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนพระปริยัติธรรมในจังหวัดอื่น หรือโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดี ข้อด้อยและข้อเสนอแนะ เพื่อให้ข้อมูลการศึกษา มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๒) ผู้วิจัยควรมีการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนในการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนในรายวิชาต่างๆ ต่อไป

๓) ผู้ศึกษาควรสอบถาม สัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนด้วย ในประเด็นของการส่งเสริมการเรียนรู้แบบนำตนเอง การจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ และปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำผลที่ได้มาช่วยพัฒนาครูผู้สอน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๔๔). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔**. กรุงเทพมหานคร : ศุภสภา.
- กองพุทธศาสนศึกษา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (๒๕๕๗). **คู่มือปฏิบัติงานโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- กาญจนา จันทน์ประเสริฐ. (๒๕๕๕). **การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบนำตนเองโดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการสอนวิชาฟิสิกส์วิทยาศาสตร์ชีวภาพ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม. (๒๕๕๒). **การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้บนเว็บเชิงบูรณาการระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิเวศน์ วงศ์สุวรรณ. (๒๕๕๗). **ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษา**. **วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ พฤษภาคม – สิงหาคม : ๔๓-๕๗.
- นัสดา อังสุไทย์. (๒๕๕๐). **การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาเคมีที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรี**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาวรรณ สุขสถิตย .(๒๕๕๐). **การศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้ใหญ่โดยการเรียนรู้ผ่านการเรียนการสอนผ่านเว็บ**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลาวัญญ์ ทองมนต์. (๒๕๕๐). **การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนในระดับประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมชาย เรืองมณีชีवाल. (๒๕๕๐). **การพัฒนาชุดฝึกอบรมการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเรื่อง แนวทางการผลิตอาหารตามหลักเกณฑ์วิธีการที่ดี**. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ :.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (๒๕๔๔). **“การเรียนรู้และพัฒนาการผู้ใหญ่”**. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาออกโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Elizabeth Barnes Daniels. (2011). **The Impact of an educational Intervention on Self-Directed Learning Readiness and Behaviors in Undergraduate Nursing students**. Doctor’s Thesis. United States : Capella University.
- Jeffrey D. Hall. (2011). **Self-Directed Learning Characteristics of First-Generation, First-Year College Students Participating in A Summer Bridge Program**, Doctor’s Thesis, United States : University of South Florida.
- Joy C. Klotz. (2010). **An Examination of The Relationship between Self-Directed Learning Readiness and Academic Achievement in First Semester College Students**. Doctor’s Thesis. United States : Capella University.